

det er land- eller sømaterialer. Af stk. 2, fremgår, at hvis der træffes beslutning om betaling af afgift på indvundne råstoffer i medfør af stk. 1, så skal der pålægges tilsvarende importerede råstoffer en afgift af samme størrelse.

Af bestemmelsen fremgår endvidere, at indkomne afgifter skal anvendes til at dække særlige udgifter ved lovens administration. Afgifterne vil således i givet fald komme erhvervene til gode.

Afgifterne vil bl. a. kunne anvendes til betaling af udgifterne ved råstofplanlægningen samt til efterbehandling og tilsyn.

Til § 33.

Bestemmelsen er ny og supplerer § 36, hvorefter det er forbundet med strafansvar at indvinde råstoffer uden tilladelse efter § 7 eller uden adkomst efter 1972-lovens § 5, stk. 1. Den giver amtsrådene, henholdsvis hovedstadsrådet, hjemmel til administrativt at kræve en egentlig retablering. Hvor et påbud herom ikke følges, giver stk. 2, som bygge-lovens § 17, hjemmel til tvangsbøder efter dom. Hvis retableringen derefter ikke udføres, kan amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, lade arbejdet udføre på ejerens og brugerens bekostning, jfr. stk. 3.

Til § 34.

Bestemmelsen, der vedrører en krævet efterbehandling og indholdsmæssigt svarer til bestemmelsen i § 33, er ny. Det har hidtil været medtaget som et vilkår i tilladelser efter 1972-lovens § 4, at amtsrådet kan udføre en efterbehandling på en ejers eller brugers regning, såfremt en påbudt efterbehandling ikke blev udført inden for en fastsat frist. Fra erhvervenes side har det imidlertid været anført, at der er knyttet så betydelige økonomiske interesser til en efterbehandlings udførelse, at en domstolskontrol er rimelig i de nævnte tilfælde.

Til kapitel 6.

Til § 35.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til lignende bestemmelser i andre love.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til straffebestemmelserne i de gældende love.

Til § 37.

Relationerne til anden lovgivning er omtalt i de almindelige bemærkninger, hvortil der henvises.

Efter stk. 2, nr. 1, sidste punktum, forbliver 1972-lovens § 5, stk. 3 og 4, i kraft indtil udløbet af de i § 22, stk. 2, omhandlede perioder. Amtsrådene vil således fortsat kunne stille betingelser om bl. a. efterbehandling af anmeldte arealer, ligesom forbud mod fortsat indvinding vil kunne nedlægges af miljøministeren, som hovedregel mod erstatning fastsat af de i §§ 57 og 58 i lov om offentlige veje omhandlede taksationsmyndigheder.

Amtsrådene har hidtil i anmeldelsessager stillet krav om efterbehandling af de arealer, som efter lovforslagets fremsættelse den 9. oktober 1972 er indtaget til råstofindvinding. Enkelte amtsråd har dog valgt en senere skæringsdato. Der er ligeledes krævet sikkerhedsstillelse for opfyldelsen af de stilledede vilkår. Det har betydet, at der i praksis stort set gælder samme vilkår for gammel og ny indvinding, hvorved bl. a. konkurrenceforvriddning virksomhederne imellem er undgået.

Der er derimod bl. a. af finansielle grunde endnu ikke nedlagt forbud efter 1972-lovens § 5, stk. 3, imod igangværende eller planlagt indvinding efter § 5, stk. 1, nr. 1-3. I visse tilfælde er gravning derimod forhindret med hjemmel i andre love, såsom vejloven, naturfredningsloven og miljøbeskyttelsesloven.